

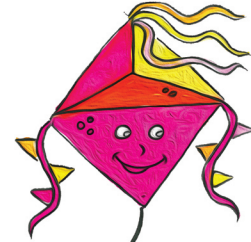
بادهوانی ک چاخ بو

بادبادکی که چاق بود

داستان منالانه ئی کوردی

نۆسه ر: زههرا مورادپوور

نگارکیش: ئامنه پوورخه لیل

سرشناسه: مرادپور، زهرا - ۱۳۵۰

عنوان و نام پدیدآور: بادهوانی ک چاخ بو = بادبادکی که چاق بود/

نوسه ر زههرا مورادپوور ؛ نگارکیش ئامنه پوورخه لیل.

مشخصات نشر: ایلام: نشر باشور، 1398. طراح جلد و صفحه آرایی: کیهان کیانی مقدم

مشخصات ظاهری: ۱۳ ص. : مصور (رنگی) شابک: 978-622-95237-4-2

وضعیت فهرست نویسی: فیبا یادداشت: کردی - فارسی یادداشت: گروه سنی: ب.

موضوع: داستان های تخیلی موضوع: Fantastic Fiction موضوع: بادبادکها - داستان

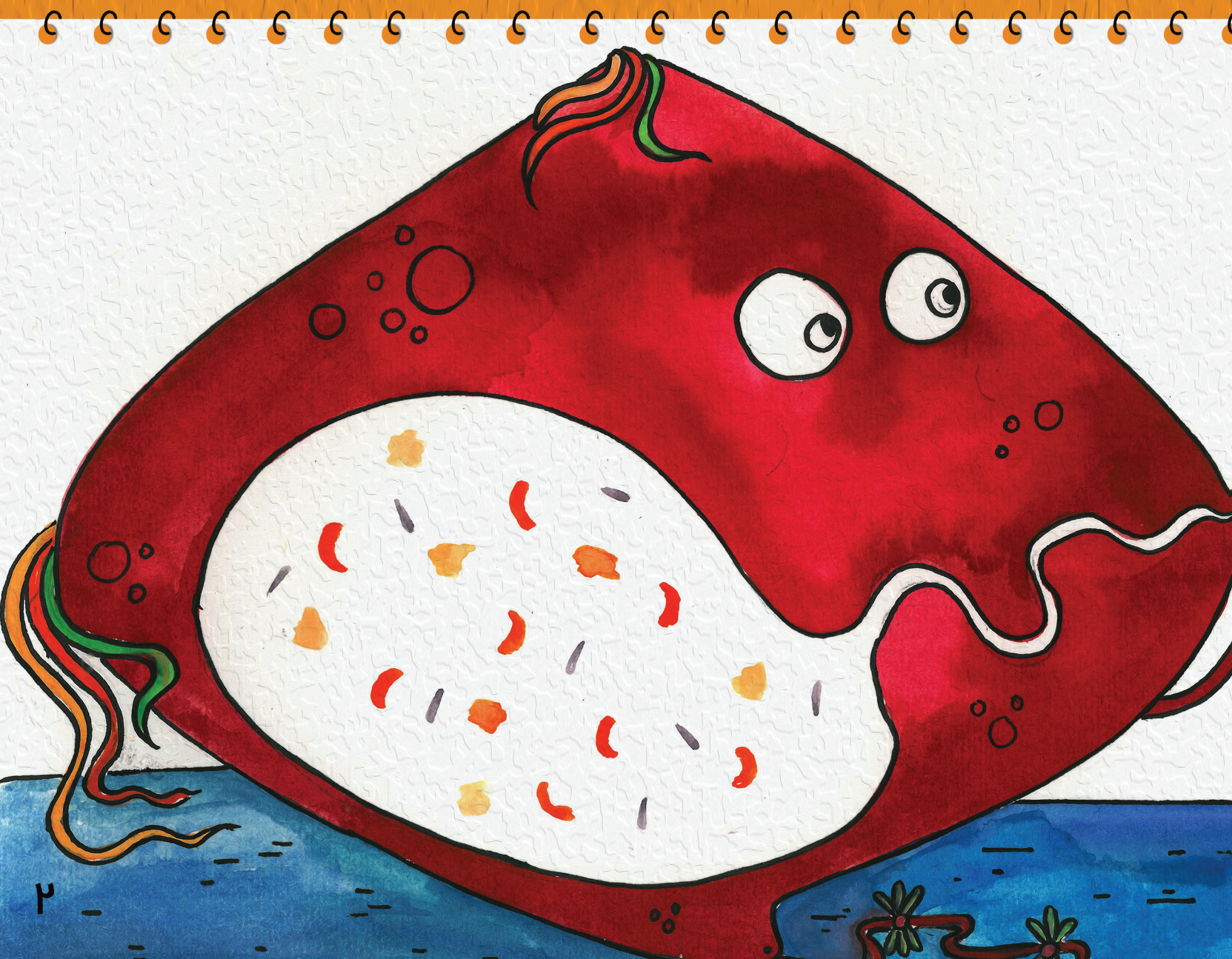
موضوع: Kites - Fiction شناسه افزوده: پورخلیل، آمنه، ۱۳۶۶ - ویراستار: میثم خورانی

رده بندی دیویی: 8931 ب 334 م 031 دا شماره کتابشناسی ملی: 5578915

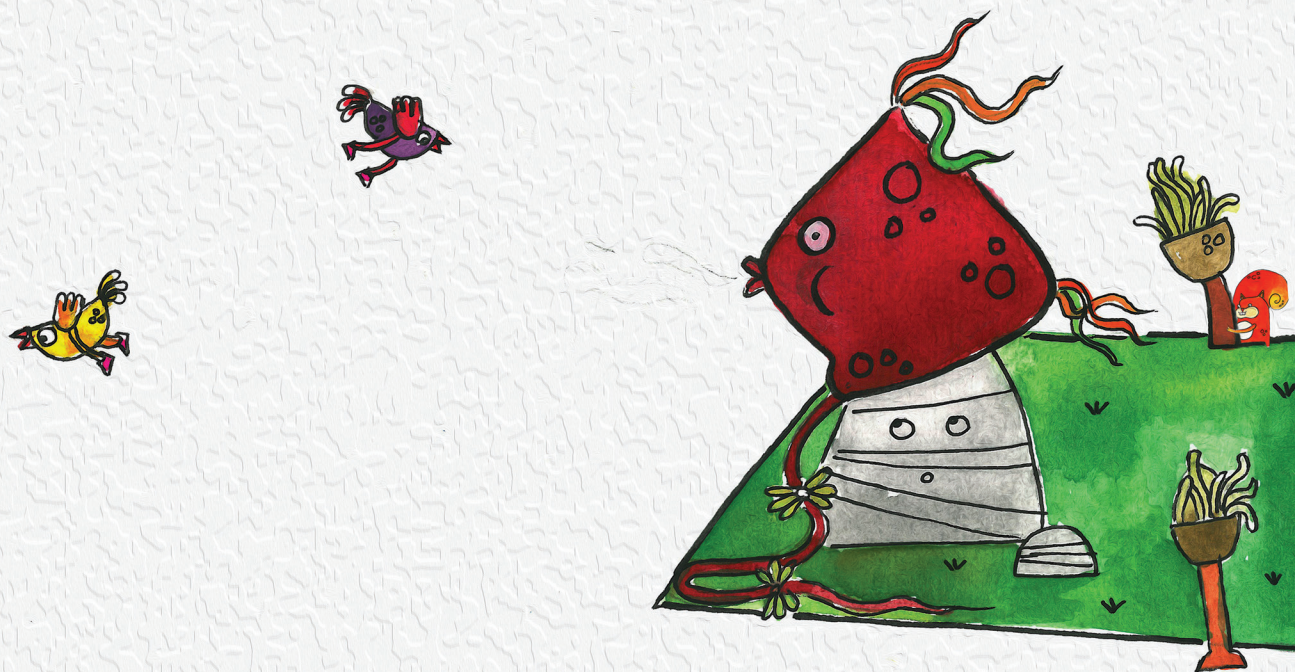
بادهوانی بق فره چاخ بق. کاری ئیه بق ک وه ئه و دو چه م زاقییه و، هه
ده شه وه کی تا شه و دنیشت و ئیسفای تلوزین دگرت و ده می دجولیا.
ئیمه نه خوه که ئی بخوه. ده چیپس و پفه ک بگر تا هه ر خوارده مه نی تر
نه کاریگ و نه باری، نه بازی وه رد یاری.

یک بادبادک بود که خیلی چاق بود. کارش این بود که یکسره از صبح تا شب با چشمای ورقلمبیده به تلویزیون زل بزنه و دهنش بجنبه. حالا نخور کی بخور. از چیپس و پفک بگیر تا هر هله هوله دیگه‌ای. نه کاری، نه باری، نه بازی با هیچ یاری.

چگ و چگ تا پروژ جشن باده‌وانه‌یل ره‌سی.
زارووه‌یل هه‌رکامییان باده‌وانه‌یل خوه‌یان به‌سۆن وه به‌نیگه‌و و دوردنان
ده ئاسمان بالئییان به‌ن.
باده‌وانه‌یل ده هه‌وا هه‌لپه‌رگه‌ دکردن و وه ده‌نگ بله‌ین دخه‌نسن.

رفت و رفت تا اینکه روز جشن بادبادک ها رسید.
بچه ها بادبادک های خودشان را به نخ های بلندی بسته بودند و
می رفتند تا آنها را در آسمان پرواز دهند.
بادبادک ها توی هوا می رقصیدند و با صدای بلند می خندیدند.

ئەمان بادەوان چاخ چە؟ نەتۆەنس وژەيگيش دە بان زەو ھيژ بگريگ و
بچوگ وەرەو ئاسمان.
بادەوان چاخ چگ دە سوکي نيشت و دگيرس. دەنگ گريوہي بادەوان
چاخ چگە ئاسمان

اما بادبادک چاق چی؟ حتی یک وجب هم نمی تونست بپره و بالا بره.
رفت و یه گوشه نشست و های های گریه کرد.

ٺهور و وا و باءهوانهيليٰ ك ده ٺاسمان بون دهنگ گريوهيٰ ٺهژنهفتن.
هاتن دهسيٰ گرتن و وهرد خواهيان بردهنيٰ ٺرا ٺه و بان بانهيله.

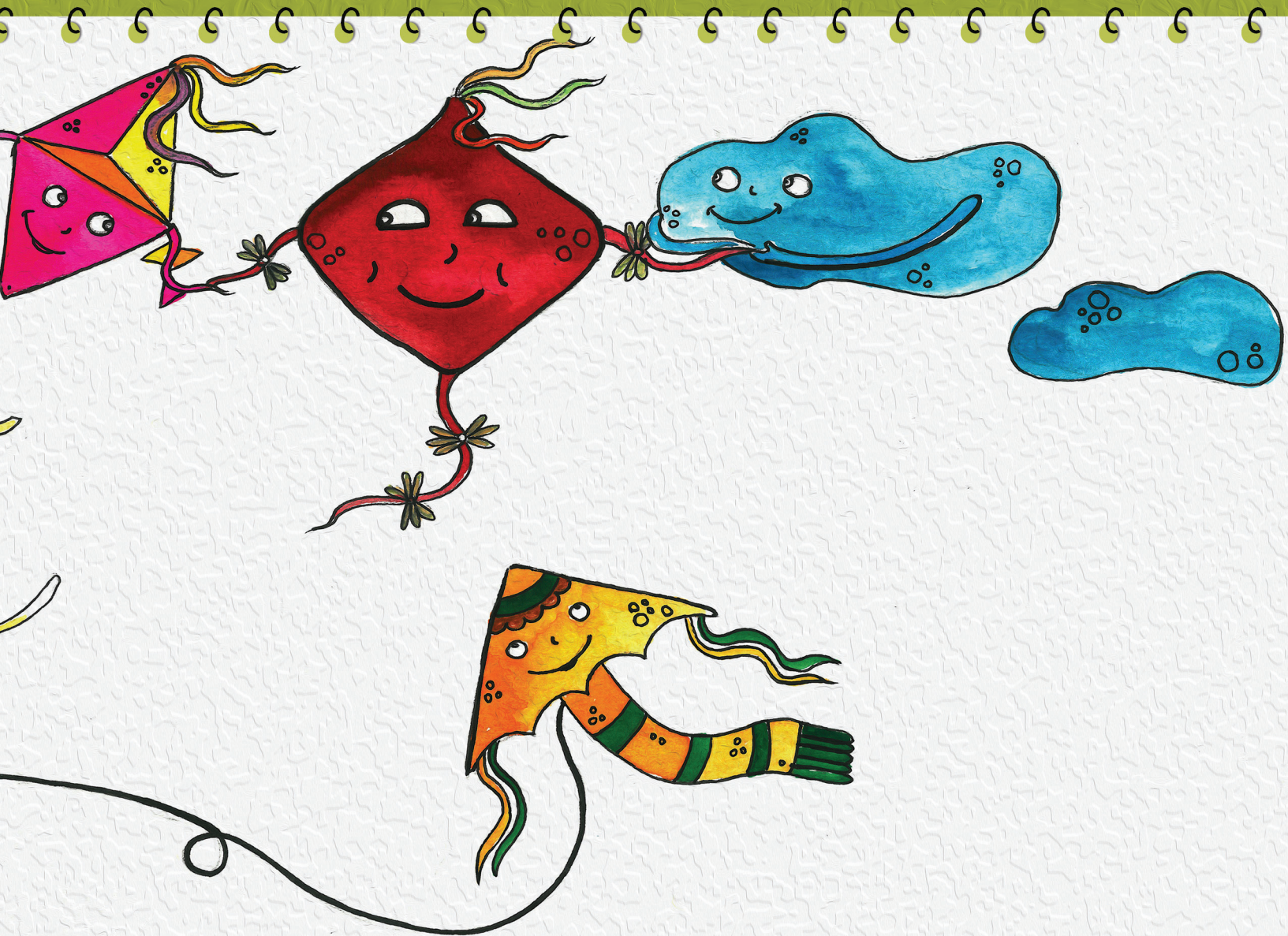

ابر و باد و بادبادک ها که در آسمان بودند صدای گریه بادبادک چاق
رو شنیدند.

اومدند دستش رو گرفتند و با خودشون بردند به اون بالا بالاها.

هاتن دهسې گرتن و وهر د خويان بردنه يې پرا ته و بان بانه يله.
ده بن گووش نه وره ييل، ده وهر چه مه ييل وا، باده وان چاخ قه و لي دا وه
دووسه يلي. قه و ل و قه راري ک گشتيان خوه شاله و دکرد. راسي بخوازن
نيمه نيه زانيم چ قه و لي دا. ئوه چه؟ ئوه زانن؟

بیخ گوش ابرها، جلوی چشم باد، بادبادک چاق به دوستاش یه قولی داد. یه قولی که همه رو خوشحال کرد. راستش ما نمی دونیم چه قولی داد.

شما می دونید؟

.....ئۆه چه؟ ئۆه زانن؟ (شما می دونید؟)